

Publicerad 2010-07-15 19:56 av Gawain

när ingenting hjälper, inte ens att ge upp

Om ensam undergång

Tre nautiska mil senare hade kepsen blåst
av där bland tusen rasande vågor mitt ute
i det mest ödsliga en människa kan möta

lika djupt ner i där som dit bort

skit i kepsen, håll fast i vadhelst som alls
duger att kröka fingrarna runt i hopplöst
hopp om det orimliga

förvisso det sista man slutar tro på, hur illa
det än är, men vad hjälper det när inte ens
gud fader hör din gråt genom stormen

korkade hoppfulla trasiga lilla människa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gawain med Poeter.se id #12578 innehar upphovsrätten